

РЕШЕНИЕ

№ 43106

гр. София, 23.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 52 състав, в
публично заседание на 03.12.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Силвия Димитрова

при участието на секретаря Албена Илиева, като разгледа дело номер **5735** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалбата на П. А. Б., гражданин на Обединено кралство Великобритания и С. И., чрез адв. П. срещу писмо изх.№ 9400-684/27.03.2025 г. на кмета на Район „Източен“- [община], с което по заявление вх.№9400-684/20.03.2025г. се отказва издаване на удостоверение за наследници на жалбоподателката.

В жалбата са изложени подробни съображения за основателността ѝ. Сочи се, че писмото е издадено при нарушение на материалния закон, съществено нарушение на производствените правила и несъответствие с целта на закона. Посочва се, че след смъртта на баща си, [дата на раждане], гражданин на Обединено кралство Великобритания и С. И., подала искане за издаване на удостоверение за наследници, към което приложила необходимите документи. Обичайното пребиваване на починалия е било в страната, като е имал издадено разрешение за постоянно пребиваване в РБ № RA0039872. Счита, че при издаване на процесния отказ ответникът не е изяснил всички факти и обстоятелства по направеното искане. По тези съображения, поддържани и в съдебно заседание от процесуалния представител адв.Д. П., се иска отмяна на акта и присъждане на разноски, съобразно представен списък.

Ответникът – Кмета на Район „Източен“ - [община], не е изразил становище по жалбата.

По делото са събрани писмени доказателства. Приложено е заверено копие от образуваната пред административния орган преписка.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, във връзка с доводите и твърденията на страните, приема за установено следното:

Административното производство е образувано по искане на П. А. Б., [дата на раждане],

гражданин на Обединено кралство Великобритания и С. И., за издаване на удостоверение за наследници на М. А. Бунтер, гражданин на О. кралство и С. И., постоянно пребиваващ в Република България, подадено до кмета на Район „Източен“ - [община], заведено с вх. № 9400-684/20.03.2025 г.

В административната преписка е приложена документ - разрешение за пребиваване РБ № RA0039872 на М. А. Бунтер , валиден до 30.07.2030 г., акт за смъртна М. А. Бунтер с апостил, преведен от испански език, и актове за раждане на П. А. Б. с апостил, преведен от английски; акт за раждане на Д. К. Б. с апостил, преведен от английски, акт за раждане на Максимилиан М. Бунтер и Ж.-М. М. Бунтер, както и удостоверение за семейно положение на В. М. Бунтер.

За доказване на твърденията в жалбата, като доказателство по делото е прието заверено копие от Удостоверение за пребиваване РБ № RA0039872 /л.10-11/ издадено на 22.05.2024 г., на М. А. Бунтер ЛНЧ [ЕГН], в което е вписан следния постоянен адрес: [населено място], [улица], ет. 5, ап. 13.

С оспореното в настоящото производство Писмо изх.№ 9400-684/27.03.2025 г. на Кмета на Район „Източен“ - [община], е отказано по искане вх.№9400-684/20.03.2025 г. издаване на удостоверение за наследници на М. А. Бунтер, гражданин на О. кралство и С. И., постоянно пребиваващ в Република България. Изложени са мотиви, че за лицето няма усвоено ЕГН и не фигурира в картотечния регистър и в НБД „Население“, поради което не може да бъде издадено удостоверение за наследници.

От изисканата и предоставена в хода на съдебното производство информация от ОД на МВР – П., сектор „Миграция“ се установява, че със заявление №601555/30.07.2020 г. Бунтер М. А. има разрешено постоянно пребиваване в Р България като гражданин на ЕС на основание чл.16, ал.1 от закона за влизането, пребиваването и напускането на Република България на граждани на ЕС и членовете на техните семейства.

При така установеното от фактическа страна съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена от активно легитимирано лице с правен интерес и срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 3 от АПК, тъй като с него се отказва издаването на документ от значение за признаване или упражняване на права и задължения. Съгласно нормата на § 8 от ПЗР на АПК, уредените в кодекса производства за издаване на индивидуални административни актове и тяхното обжалване по административен и съдебен ред се прилагат и при извършването на административни услуги, както и при обжалването на отказите за извършването им, освен ако в специален закон е предвидено друго.

В нормата на чл. 107 от ЗГР е уредена възможност за оспорване на отказа за предоставяне на данни от ЕСГРАОН по реда, предвиден в АПК. Жалбата е насочена срещу отказ за извършване на административна услуга, който отказ е обективиран в оспорения акт - писмо изх.№ 9400-684/27.03.2025 г. на Кмета на Район „Източен“ - [община]. Жалбата е подадена и в срока по чл.149, ал.1 от АПК.

Разгледана по същество, жалбата е и основателна.

Отказът е издаден от компетентен орган – Кмета на Район „Източен“ - [община], съгласно разпоредбата на чл.2, ал.1 и ал.5 от Наредба № РД-02-20-6/2012 г., в които е предвидено, че удостоверения въз основа на регистъра на населението се издават от кмета на общината, на района или на кметството или от определени от тях длъжностни лица от общинската администрация, а удостоверения за наследници се издават от общината, от района или от кметството по последен постоянен адрес на починалото лице.

Съгласно чл.24, ал.1 от ЗГР, общинската администрация издава удостоверения въз основа

на регистъра на населението, а съгласно ал. 2 редът за издаване и образци на удостоверения по ал. 1 се утвърждават с Наредба № РД-02-20-6 от 24.04.2012 г. за издаване на удостоверения въз основа на регистъра на населението /Наредбата/. Редът за издаване на удостоверение за наследници е регламентиран в чл. 9 - чл. 12 от Наредбата.

Съгласно чл.10, ал.1 от Наредбата удостоверение за наследници се издава само за лица, които към датата на смъртта си са подлежали на вписване в регистъра на населението и за които има съставен акт за смърт.

Редът за вписване в регистъра на населението е уреден в ЗГР, като съгласно чл.22, ал.1 и ал.2 от ЗГР регистърът на населението се поддържа в електронен вид, формира Национална база данни "Население" и се състои от електронните лични регистрационни картони на всички физически лица по чл.3, ал.2 от ЗГР. От това следва, че на вписване в регистъра на населението, воден в Република България, подлежат лицата по чл.3, ал.2 от ЗГР, а именно - всички български граждани и чужденците, които са получили разрешение за дългосрочно или постоянно пребиваване в Република България. Съдържанието на понятието "чужденец" е уредено в чл.2, ал.1 от Закона за чужденците и по смисъла на този закон това е всяко лице, което не е български гражданин.

От посочената нормативна регламентация и във връзка с чл.2, ал.1 и ал.5 от Наредбата следва изводът, че удостоверение за наследници се издава от общинската администрация по последния постоянен адрес на починалото лице, което към датата на смъртта си е подлежало на вписване в регистъра на населението и за които има съставен акт за смърт. Следователно кумулативно изискуемите материалноправни предпоставки, с които законът свързва издаването на удостоверение за наследници са 1. съставен акт за смърт /документ, установяващ и удостоверяващ смъртта на лицето/ и 2. към датата на смъртта си починалото лице да е подлежало на вписване в регистъра на населението.

Във връзка с горното и доколкото от доказателствата по делото се установява, че М. А. Бунтер, гражданин на О. кралство и С. И., постоянно пребиваващ в РБългария, е починала на 21.08.2024 г., за което е издаден акт за смърт от Испанските служби /с апостил, преведен от испански/, тъй като лицето е починало в Испания, съдът приема че за него се дължи издаване на удостоверение за наследници. Следва да бъде отбелязано, че въпреки, че М. А. Бунтер не е бил вписан в регистрите на населението, като постоянно пребиваващ на територията на Република България, за лицето се дължи издаване на исканото удостоверение. Нормата на чл.10, ал.1 от Наредбата предвижда изискване лицето да е отговаряло на условията за вписване, който факт безспорно се доказва по делото, а не и реално да е било вписано.

Предвид изложеното съдът приема, че неправилно, в противоречие с материалния закон, административният орган е отказал издаването на удостоверение за наследници, поради което оспореният административен акт следва да бъде отменен, като преписката следва да бъде върната за ново произнасяне от компетентния орган в 14-дневен срок от влизане в сила на решението.

Предвид изхода на делото и на основание чл.143, ал.1 от АПК на оспорващата се дължат от ЮЛ, чийто орган е издал незаконосъобразния акт, а именно [община], сторените разноски, които в случая са в поискан и доказан размер от 10 лв. - държавна такса.

Водим от гореизложеното и на основание чл.172, ал.2 и ал.3 от АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 52-ри състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ отказ по заявление вх.№9400-684/20.03.2025 г., депозирано от П. А. Б., с искане

за издаване на удостоверение за наследници на М. А. Бунтер, гражданин на Обединено кралство Великобритания и С. И., обективиран в Писмо изх.№ 9400-684/27.03.2025 г. на Кмета на Район „Източен“- [община].

ИЗПРАЩА преписката на Кмета на Район „Източен“- [община] за ново произнасяне по искане вх.№9400-684/20.03.2025 г. от П. А. Б., при съобразяване с указанията по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите на настоящото решение, в 14-дневен срок от влизането му в сила.

ОСЪЖДА [община] да заплати на П. А. Б. разноски по делото в размер на 10 /десет/ лева.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: